

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 5 czerwca 1939 r.
sygn. akt C II 1475/38**

Nie może stanowić podstawy skargi kasacyjnej zarzut zaniechania przeprowadzenia dowodu, w przypadku, gdy zostały wykorzystane wszelkie środki mające na celu przeprowadzenie tego dowodu.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sądu Najwyższego Z. Bańkowski

sędziowie Sądu Najwyższego: dr J. Łopuszański, Cz. Koneczny

przy udziale protokolanta aplikanta Z. Racięckiego

na posiedzeniu jawnym dnia 5 czerwca 1939 r.

w sprawie wszczętej z urzędu o uznanie za nieważne małżeństwa Franciszka Szydłowskiego z Anielą urodzoną Kosiec,

przy współudziale obrońcy węzła małżeńskiego adwokata dra Aleksandra Bartika po rozpoznaniu skargi kasacyjnej obrońcy węzła małżeńskiego na wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 marca 1938 r., sygn. akt II CA 118/38

skargę kasacyjną oddala, od Franciszka Szydłowskiego koszty postępowania kasacyjnego w wysokości 67,50 zł na rzecz obrońcy węzła małżeńskiego dra Aleksandra Bartika, adwokata w Krakowie zasądza.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny zgodnie z Sądem Okręgowym uznał małżeństwo, zawarte w dniu 20 sierpnia 1929 r. w rzymskokatolickim kościele parafialnym w Chrzanowie-Kościele, między Franciszkiem Szydłowskim, synem Andrzeja i Heleny, a Anielą Kościec, córką Stanisława i Zofii, za nieważne i skutków prawnych pozbawione ustalając, że Szydłowski poprzednio jeszcze, mianowicie w dniu 22 października 1905 r. zawarł małżeństwo w rzymskokatolickim kościele w Krakowym Polu (Czechosłowacja) z Matyldą Pohanek, że ta w dniu 20 sierpnia 1929 r. jeszcze żyła.

Wyrok ten zaskarża obrona węzła małżeńskiego, powołując się w skardze kasacyjnej na obie podstawy kasacyjne z art. 426 k.p.c.¹ jednak niesłusznie.

¹ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. - Kodeks Postępowania Cywilnego, Dz.U. 1930 nr 83 poz. 651.

Sąd Apelacyjny nie naruszył prawa materialnego, w szczególności § 99 ABGB² gdyż zgodnie z tym przepisem uznał, że przytoczona przeszkoda z § 62 ABGB w zupełności dowiedziona została, mianowicie, że osoba, która zgłosiła się do Policji Państwowej w Chrzanowie, jako Matylda z Pohanków Szydłowska, żona wspomnianego Franciszka Szydłowskiego, jest identyczna z tą żoną. Ustala się za niewadliwe i nienasuujące żadnych wątpliwości, skoro osoba ta legitymowała się metryką urodzenia złożoną do akt k.12, na której jest zaznaczona uwaga Urzędu Parafialnego w Krakowym Polu o małżeństwie jej w dnia 22 października 1905 r. Franciszkiem Szydłowskim a na odwrotnej stronie adnotacja wystawienia paszportu zagraniczne z dnia 11 kwietnia 1926 r. przez konsulat Polski w Bratysławie.

Sądy wyczerpały wszystkie środki celem uzyskania przesłuchania wspomnianej Matyldy urodzonej Pohanek, usiłowania te pozostały jednak bez skutku dla niemożności odszukania jej prawdopodobnego wyjazdu jej za granicę, w szczególności do Czechosłowacji.

Gdy dla braku adresu poszukiwania jej za granicą nie miały żadnych widoków powodzenia ani w ogóle żadnego punktu oparcia, przeto zarzut skarżącego, że Sąd Apelacyjny pogwałcił art. X przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego³ przez zaniechanie wyśledzenia adresu jej i przesłuchania jej na wspomniane okoliczności sprawy, okazuje się bezzasadny. Dowody skarżącego, że możliwie jakaś obca osoba podawała się za wspomnianą pierwszą żonę Franciszka Szydłowskiego, polegającą na przypuszczeniach, nie mających żadnej podstawy, gdyż wprost nieprawdopodobne jest, by jakaś obca osoba miała interes w tym, by się przedstawiać za żonę Franciszka Szydłowskiego i narażać podróży z Czechosłowacji i by mogła wystarać się o metrykę stwierdzającą fakt zawarcia małżeństwa.

Skoro więc skarżący żadnej z przytoczonych podstaw kasacyjnych nie usprawiedliwił, należało skargę oddalić (art. 436 k.p.c.).

[Przywołane przepisy: art. 426 k.p.c., §99 ABGB, §62 ABGB, art. X przep. wpraw. k.p.c, art. 436 k.p.c.]

² Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: *Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej*, Wiedeń 1811, cz. I-III.

³ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks Postępowania Cywilnego., Dz.U. 1930 nr 83 poz. 652.